

Tradició de festes. Jesús celebra el Pessebre Vivent, una escenificació catalogada com a Patrimoni Cultural Immaterial de l'Ebre

Representació ahir al vespre durant el dia de Sant Esteve.

FOTO: CEDIDA

La història del Nadal explicada en viu a Jesús

N. SERRA
JESÚS

Una de les tradicions més importants de Nadal és l'escenificació del naixement de Jesús. Hi ha tants pessebres com persones, n'hi ha de més clàssics, d'abstractes, en moviment o inclús representacions, un clàssic molt arrelat en diversos municipis catalans que hi dediquen molt temps i esforç. És el cas de Jesús, on des de fa més de trenta anys s'organitza un Pessebre Vivent que es pot veure als Jardins de la residència de les Germanes Terebianes i que està catalogat com a Patrimoni Immaterial de les Terres de l'Ebre.

La representació, on hi treballen una seixantena d'actors i un centenar més de persones al darrere, ha tingut lloc per Nadal i Sant Esteve i es repetirà a l'any nou, el 6 i 7 de gener a partir de les 18 hores.

En la representació hi ha una vintena d'escenes que, de mane-

A la representació hi treballen una seixantena d'actors i un centenar més de persones al darrere. FOTO: CEDIDA

ra solemne, representen la nativitat amb moments com l'adoració dels pastors i la dels reis o l'anunciació. Així mateix, el pessebre de Jesús destaca per comptar també amb una escenificació del casament entre Josep i Maria, fet que no es representa en cap altre indret, així com un moment en la qual els pares de la Mare de Déu, Sant Joaquim i Santa Anna, escolten el que explica la Verge de la situació i intenten entendre-ho, fet que humanitza l'escena i l'apropa a l'espectador.

Entre la representació bíblica també queda espai per a la part més antropològica amb l'aparició d'oficis i components tradicionals ebrencs que mostren la vida rural en una casa de pagès. Com és habitual, «continuen tenint molta importància els elements tradicionals, com les xafarderes tortosines. També intentem donar a conèixer oficis que pràcticament han desaparegut, com el matalasser, la filadora o el teler», detalla mossèn Paco Vives.

Però quin és el perquè de tants elements en l'espai, formant part d'una mateixa representació? Segons el mossèn, al final l'escenificació del naixement és un simbolisme de la vida.

«S'han posat tots aquests elements, com en els pessebres que fem a casa on posem tota classe d'oficis, inclús el caganer i el pixoner, és perquè el pessebre és un símbol de la vida», explica, afegint que «hi ha simbolisme, també contalles antigues i modernes, això, li dona sentit a tot. El pessebre no és una cosa d'avui ni d'ahir. És tota la història de la humanitat».